

(CD-59) ૪ – દાદા માર્ગ ભૂલ્યાં

દાદા માર્ગ ભૂલ્યાં બાળકોનાં દુઃખ ટાળો,
અહો, સિદ્ધ હે સુકાની તારો અમન લ્હાણો

સુચરણની સાક્ષી પૂર્ણાપૂર્ણ મોક્ષનો ગાણો,
ઓહો, સંસારીનાં વેશે વીતરાગ સુહાણો.

મામા કંસ કહે, ‘કહેવું પડે ગજબનો ભાણો,
હવે દુષ્ટતા નીવારો તું ‘હી’, દ્વારકાવાળો.

મામા પોળમાં પ્રગટ આ ધર્મ ચક્ર, સ્વધારો
પીચે મીરાંબાઈનાં ઝેર ઈ જ કીશ્ન દુલારો.

મીરાં બાઈને પચ્યાં ઝેર સુણી શર્માયો રાણો,
ઝેર – વેર ને પચાવે જ્ઞાન તવ્વ સુજાણો.

પીચે ઝેર ઈ જ શંકર પ્રગટ પ્રમાણો,
ભીડ ભૂલ ભાગી આપે આપ મોક્ષ રસાળો.

લ્હાલે અગ્નિ હોલીકાથી જો પ્રહલાદ ઝીવાયો,
દાદા સંસારીની જલતી ભઠ્ઠી હોળીયું ઠારી.

મિથ્યા, શૈલ્યમાંથી નોંખી કરી પ્રજ્ઞા અહલ્યા
ઉપસર્ગ પરિષદે, સ્થિર રામ – રૂપાળો.

તત્વ દ્રષ્ટિ થકી દેહ તણો છોડવો ભારો,
ચાલ નફડે શુદ્ધ વેપારીને બહોળો ગાળો.

શુદ્ધ વિશ્ર્વસાથી મંદિરે નિઃશેષ સ્રવાળો,
શૂન્ય તત્વ તણાં મેળે જડે પૂર્ણનો તાળો.

મૂક્ત માર્ગ વચ્ચે પડ્યો છે આડાઈનો પાણો,
સૂક્ષ્મ અટકણે અહમ થકી જ વિશ્વ મ્હોંકાણો.

કાઢે રોગ તે જ ચૌદ લોકી વૈદને જાણો,
ઓહો, મોક્ષ સ્વરૂપ મૂર્તામૂર્ત જ્ઞાની પ્રમાણો.

ઠંડી ગરમીમાં યે શીતલ સમ ‘આ’ ઓળખાણો,
જ્ઞાન ચાદરનો આપે વણ્યો તાણો ને વાણો.

ઓહો વિશ્વધર્મે સમાનત્વી સ્વાત્મોદયાણો,
જ્ઞાની ગુણલાને ગાતાં કવિ નથી ધરાણો.

